

על „נסיכים” ניסוחים ומסיכות

כשח"כ רחבעם (נגרדי) זאבי נקב במחיר של כל יהודי — אלף ערבים" ועמו בהיסטריה כל אלה שמשום מה שתקו כאשר ממשלת ישראל שילמה מחיר דומה במספר. — עסקאות שבויים" מפוקפקות. כמותם ימים סיסמת. ככל יהודי — אלף ערבים" היתה תמצית הגאווה הלאומית של עם סגולת" נו. ●●● בשבוע נו קבע שופט בית המשפט העליון אהרון ברק כי, בהתנגשות בין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב יש ליתן משקל מיוחד לחופש הביטוי" קרא ח"כ יוסף שריד לאסור השמעת דבריו של ח"כ זאבי מעל בימת הכנסת. ●●● החברים חשבו לתומם שדמוקרטיה וחופש בר טו זה הצד החזק של יוסל"ר. ●●● ועל זה כבר אמר "המטייל הלאומי" ספי בן יוסף: "גם השמאל הכי טוב, מגררים קצת את הקליפה שלו, ומתחת מתגלה פשיסט". ●●● כל הערבים שונאי ישראל מובקעים, אפשר לעשות דריקיום עם נחש? נחש מרוצצים את גולגלתו אסור לרחם עליהם" לא, את זה לא אמר כהנא או גנדי אלא הראשל"צ, הרב עובדיה יוסף, ששליחו ועושי דבריו בכנסת (ש"ס ודגל התורה) תמיד פרטגרים מכובדים, לממשלה צרה יחד עם אנשי חופש הביטוי הסלקטיבי מר"צ, מפ"ם ושינוי. ●●● הפרסומים האחרונים בעיתונות הוכיחו שהעם פשוט "מת" על שמעון פרס. כשהוא כביה"ח. ●●● לא אוטובוס המנכ"לים ולא הגיחות המעופפות לפגישות מפוקפקות הביאו לשימרון גלי אהדה כמו ישיבתו הממושך כת ב"העמק" בעפולה. ●●● החברים שמו לב שהאפשרות היחידה להתלונן על לינה בלתי חוקית של ערבים בת"א (מבלי להחשב לגזען נתיב) היא להתלונן על לינת משפתי פעולה בת"א. אלה גם ערבים וגם עוררים. לשלטונות הכיבוש" ולכן מותר לציין לגביהם אי-אלו רברים (שעל סתם ערבים אי אפשר להגיד מחשש שמישהו מהברנו"ה יכעס) ●●● השבוע שמענו שגלכר כורת האונייה מעזה (זה שנהג לחתוך גם איברים אחרים של "משפתי פעולה"), וכן קראנו על מספר רעולי פנים שחדרו לביה"ח וריסקו במכות גרון את מה שהיה קודם לכן אחות רחמניה וחיה. כמה נחמד לראות מי הם האויבים איתם, עפ"י הסיסמא הירועה עושים שלום. ●●● מעניין מדוע אלה שצווחו כאשר נציבות בתי הסוהר נענתה לבקשת אנשי המחתרת היהודית" לצאת לחופשה מיוחדת צווחים עתה, כאשר הנציבות שללה חופשה מיוחדת מאייבי נתן? ●●● לחברים עדיין לא ברור אם הצרחנים הם בסופו של דבר כעד חופשות מיוחדות לאסירים פוליטיים או נגד, או שמא הכל תלוי בסוג הפתק אותו משלשל האסיר בקלפי. ●●● אני רואה ציוני על הגבעה, אמא תתני לי את הרובה" ... שיר מקומי. עדיין לא של חוה אלכרסטיין. הפעם של המשורר הערבי ישראלי יזאל טוב. ●●● לבטח מקום ראשון בפסטיבל הבא של קיבוץ סובל. ●●● גיתן הוראה לבנים לא להתגייס לקורס טייס". הפעם לא שיר, הפעם הודיעה של חברי הקיבוץ הארצי בתגובה לניסוח טייסה חדשה להסכם שמיטת חובות המוצבים. ●●● תארו לכם את הלינץ' הציבורי אילו מעצבת יס"ע היתה נוקטת בלשון דר" מה. ●●● מעניין מדוע כיום בו נבחר אלימלך רם למנהל מחלקת החדשות בערוץ הטלוויזיה היחיד בישראל הודיע מוכ"ל מפלגת העבודה מיכה חריש כי, זהו יום גדול למפלגה". ●●● מעניין מדוע ביום בו עלה הליכוד לשלטון (פורמלית כמובן, ראו מקרה בחירתו השלומיאילית של רם). שאל רם את עמיתו למקצוע ולקיבוץ הראל מיכה שגריר. האם הנשק בסליק של הקיבוץ עוד מוכן להפע" לה" ●●● מעניין מדוע חצי מהמדינה מתפלאה כאשר החצי השני נוסע עם סטיקרים של "העם נגד תקשורת עויינית" ●●● החברים השתוממו לשמוע בגל"צ את ראש עיריית ת"א שלמה צ"צ" להט מביע סיופוק המרצח הסיטוני האחרון בת"א בתאונה שמשקיים כאלה מנקים את העיר". ●●● הולכים על ארץ נקיה — בת"א תפשו זאת כנראה יותר מדי ברצינות. ●●● מעניין מדוע חושבים שמי שסוגר סכסוכים משפחתיים בנשק הם יסגור סכסוכים לאומיים כמשא ומתן. ●●●

החברים של אוניבר

מה רץ פחות זמן אפילו מהופעת האורח של שימון פרס בביה"ח, העמק? הסרט, נישואין פיקטיביים" בקולנוע לימור.

תמיכתו הנמרצת והרועשת ביוזמת שמיר (לשעבר, תכנית המערך לבחירות בשטחים, אותה תקף אהוד כהר"אף באינסוף תשדירי תעמולת הבחירות), הריצה אליו את בכירי עיתונאי השמאל שרק אתמול שחטו אותו בגדול. פתאום מצורף אול"מרט לרשימת הזכאים לכתבות פרופיל חיוביות. לפתע רואה השר לענייני המיגור את ציור תמונת דיוקנו בעיתונים כפי שלא העז לחלום אפילו בחלומותיו הורודים. אבל הפרקליט של שמיר לענייני השב"כ, פולארד ואולי עוד אי-אלו פרשיות עלומות, תלוי כל כולו בקליינט. כוחו הממשי בין 2600 חברי המרכז מוערך במיספרים די זעומים. עתידו הפוליטי אינו מובטח למרות כתבות מזומנות בסגנון ידירתו האישית מעיתון "חרשות". זה לא משה קצב עם מאות תומכיו ואוהדיו. כאן לא מדובר באיש שטח כדוגמת רוני מילוא. במלחמה שתפרץ ביום מן הימים קשה לראות איך יגייס אהוד את הגייסות. כמאבק הירושה של הדור הבא לא יזכרו לו לטובה את אהדת אוהדי עראפת. וגם במקרה זה קם הגולם על יוצרו. אולמרט הרי בסך הכל רצה לחזור הביתה בשלום עם תיק של שר מחובר לכתפו. הוא

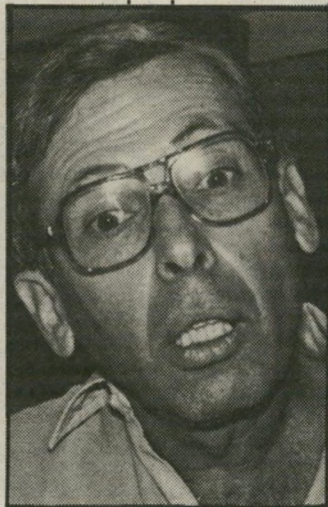
דיווחים ופרשנויות מהמימים עד כדי תמיהה מתפרסמים לאחרונה בקביעות ביחס ל"נסיכי חרות". טוב הלב הפתאומי הזה כלפי מי שנחשב במשך שנות דור למוקצה מחמת מיאוס (וראו לרדיפה כמו כלב מצורע), מצד אלמנטים מפוקפקים כגישתם האידאית לתורת ז'בוטינסקי, מעורר צל של חשד, לא בלתי מבוטס, לגבי גיבורי התקשורת החדשים כמו גם למניעי שמאלני הכותבים (כבואם לטבול את עטם במור ולבונה כשש"רץ התבוטנות אחוז בחוזה בכף ידם השניה). כמובן שלא לכל רשימת הנסיכים" שמור אותו יחס של חיבה, טיפוח, עידוד ותמיכה. את ביבי נתניהו ישמחו לקבור בכל בור משמאל. צחי הנגבי מעורר באש"פים בוגרי בית סוקולוב את כל הנוגנים הארסיים. במיקי איתן יבוצע רצח אופי מתמיד וקליינר מיכאל יכול לשכוח מ"עתונות טובה", אפילו אם ימשיך בפעילותו המבורכת כראש ועדת העלייה והקליטה.

אך לעומת מקופחים אלה ואחרים, נשמרת בשקיקה המגמה להאדיר את השם ולהעניק מלוא חפניים יחסי ציבור חיים לשלושה חברים המהווים את קבוצת היסוד והגרעין הקשה

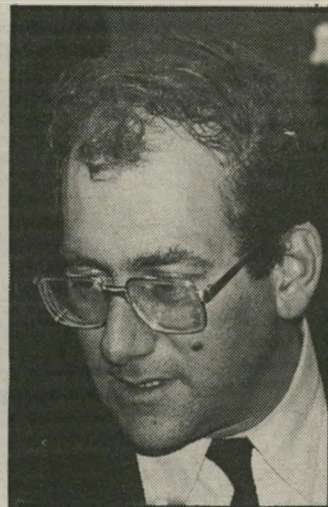
נופך מרידור

הדן לא סטריה מהראשו

נופך בגין

תקשורת חיובית על דרך השלילה לארץ

נופך אולמרט

לא נשש סופית את המחזה הלאומי

היה מתנגד נלהב לממשלה רחבה ותומך מובהק של קואליציה צרה (כל עוד חשב כי רבים סיכויי לוולבו ולישכה במתכונת השניה). מרגע שהוכרו מינויו באיצטדיון די אליהו הקדיש עצמו לטמירה על מעמד מיטבי ומקומו של עצמו. אך טועים מי שחושבים כי אהוד אולמרט נש סופית את המחנה הלאומי. בבסיס לא חל שום שינוי בעמדתו. רק צרכי השעה מחייבים אותו לניסוחים הקורצים לכיוון רעיונות ידיו הוותיק יוסף שריד. נוכח הנוכחית כנושא המדיני נובעת ממצוקה אמיתית נוכח האפשרות שתיפסק כהונת ממשלת האחרות יחד עם ביטול מישרתו כשר בישראל.

הצלע השלישית בחבורה, בנו של הבגין הגדול מכולם, נהנה מתקשורת חיובית על דרך השלילה. שנאתו הפתולוגית לאריאל שרון משמשת ככרטיס ביקור למועדון הסגור בדרך כלל בפני אנשי הליכוד. מה לא אמרו וכתבו על מנתם ואיך חירפו וגידפו אותו לאורך השנים. כיצד מתחנפים קעת לבני מין זאב שעדיין לא עשה מאומה בחייו הציבוריים ועומד להיכשל ולהכשיל כראש מטה הבחירות להסתדרות.

השינאה אמנם מעבירה את הארע על דעתו אך מצליחה לחבר בין קטבים מנוגדים בירה הפוליטית. הצאצא למפקד האצ"ל מיועד לשמש כראש הגשר למאבק המתמשך נגד אלוף הארץ במלאת המחמה. בני בגין יטפלו בכפפות של משי כל עוד יטפל במסרקות ברזל תגופו השמנמן של "אריק מלך ישראל". קובעת הרעל לא תינסך לגביעי הר"ג הגיאולוג אלא אם כן יתברר להם כי הוא מהווה סכנה ישירה להמשך שילטונם. חרצונות לשונם יישמרו סגורים אם בגין הצעיר ימשיך לתקוף את שריו ולתמוך בשמיר.

כמה שמכונה "המאפיה הירושלמית": השרים מרידור ואולי מרט, וחבר הכנסת הטרי בני בגין. דן מרידור מוצג כבר עתה כראש הממשלה הבא. שר המש" פטים שמעורר טרוניות רבות, דווקא מקרב אנשי מפלגתו, מתואר בעיתונים כיושר העצר של שמיר וכתקווה הלבנה הגדולה של הליכוד לקראת סוף המאה. קירבתו הנוכחית לרה"מ הנוכחי מקבלת כיסוי רצוף וחגיגי. נועם הליכודי ויפי תוארו (ביחד עם בלוריתו מעוררת הקנאה — אצל אולמרט) משמשים כפלטפורמה נוזה למכירת תרמיתו כליכודניק שפוי (בניגוד לעדר הבכונים שמתוכוכים שם ב"מצודה") שייזו את מפלגת השילטון למרכז המפה הפוליטית ויתרום את תרומתו הצנועה להקמת המדינה הפלשתינית השניה.

אם מישור היה טורח לשאול את השר בעניין וגם מרדפיס את תשובתו המלאה, כנראה שכך זה היה נשמע: "תעשו לי טובה חברי, תרדו ממני במהירות הבוק. כל מאמר אוהר מקטין את סיכויי כמרכו. כל כתבה המספרת בשבחי גורמת לי נזק בלתי הפיך בתנועה".

שכן לא סתם מופצים היום כרוזי שטנה נגד "מרידור השמאלן". פעילי הליכוד קוראים את מה שנכתב, עושים אתר ועוד אחר ומסיקים מסקנה. אם אוהדי ר"צ ומפ"ם תומכים בתואר כמסוים, משהו קרוב מאד במלכת ד'צמרת, אם שונאים מובהקים של תנועת החירות ודרכה ההיסטורית מוחאים כפי יים למשפטן מירושלים, אזי מוכרחים לוודא כי אכן הן לא מסריח מהראש.

ואין ספק, ממש אין ספק, כי במיוחד עבורו חונרה השורה הידועה. כתבו עליו בעיתון, והוא ככלל לא ירע שהוא כזה". הרי דן מרידור הוא בשר מבשרה של התנועה הרוויזיוניסטית. נאמן ארץ ישראל השלמה לא פחות (ואולי אפילו יותר) ממני וגם טיפשות תקשורתית — גרמו לעיוות מדהים ברמות אישיותו הבית"רית האמיתית.

עולד דומה עלול להתרחש גם בהקשר אהוד אולמרט. גם הוא זוכה להרבה סימפטיה באמצעי התקשורת ומרגיז חלקים נרחבים בגוף הפוליטי שיקבע בסיכומו של דבר את עתידו.